

NEE, EEN PYAMA HEB IK NIET NODIG!

Blijspel in drie bedrijven

door

B. V.D. HAAR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NEE, EEN PYAMA HEB IK NIET NODIG!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **B. V.D. HAAR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

SPELERS:

Henk Meesters - ambtenaar - 40 jaar

Annie - zijn vrouw - 35 jaar

Klaas Groters - 42 jaar

Roelie - zijn vrouw - 37 jaar

Tine - vriendin van Annie - 34 jaar

Geert - vroegere vriend van Annie

Annabel - Amsterdamse kennis van de heren - 32 jaar

Het decor is een gewone kamer. Aan de linker en rechterkant een deur naar een slaapkamer, midden achter de deur naar de hal.... In één van de zijwanden nog een raam. Verder een telefoon en een buitenbel. De personen zouden ook dorpsmensen kunnen zijn die een eigen streektaal hanteren.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat zijn Annie en Henk bezig de koffer van Henk in te pakken, die hij mee moet hebben)

Eerste toneel (Henk, Annie)

Annie: Zo, zit alles er nu in, wat je nodig hebt?

Henk: Dat dacht ik wel. *(hij kijkt vluchtig in de koffer)* De boeken voor de cursus, een schrijfblok, een paar pennen en de rest heb jij er in gedaan.

Annie: Ik heb je ook een extra verschooning meegegeven, want je weet maar nooit wat er kan gebeuren. En dan wal schone zakdoeken, een stuk zeep, een handdoek, je tandenborstel met tandpasta en je scheergerei. Heb je dan alles? O ja, moet je geen pyama meenemen?

Henk: Nee, een pyama heb ik niet nodig.

Annie: Weet je dat zeker?

Henk: Ja, dat weet ik zeker.. Dat soort dingen vergeet ik toch maar als ik de koffer weer moet inpakken. Trouwens, Klaas zei dat hij er ook geen één mee nam.

Annie: Nou ja, dat moet je zelf ook weten. Jullie zijn geen kleine kinderen meer, al zou je 't soms wel zeggen. *(er wordt gebeld in de hal)*

Henk: Dan ga ik nu eerst gauw wat sigaretten halen hiernaast. *(af. Annie gaat open doen en komt vrijwel meteen terug met Roelie en Klaas)*

Tweede toneel (Annie, Roelie, Klaas)

Roelie: Ging het hier net als bij ons? Moest je Henk ook alles voorzeggen? Kerels, je moet ze overal mee helpen! Als ik Klaas zijn gang had laten gaan, zou hij de helft vergeten zijn.

Annie: Troost je maar, het gaat hier precies net zo.

Klaas: Arme stumpers! Jullie zijn te beklagen! Maar toch zou je raar opkijken als wij eens niet terug zouden komen.

Roelie: Dat is heel wat anders. Ik moet je eerlijk zeggen dat ik er wel even aan wennen moet als Klaas er niet is. Hij is nog nooit een paar

nachten van huis geweest.

Klaas: Dan maak je dat nu ook eens mee. Maar heus, jullie overleven het wel, hoor. En als je nu denkt dat wij het alleen maar prettig vinden om naar Amsterdam te gaan, dan heb je het toch mooi mis. 't Is dat de directie meent dat wij die cursus moeten volgen, omdat er zoveel veranderd is de laatste tijd, anders....

Roelie: Laat me niet lachen! Je wilt ons toch niet wijsmaken dat je 't een vervelend klusje vindt? Want kijk, dat wil er bij ons niet in. Jullie hebben er al dagen lang naar uitgekeken!

Klaas: Jij zegt het en ik laat het maar zo. Is Henk er niet? We moeten zo weg.

Annie: Hij moest nog wat sigaretten halen, maar zal wel zo terug zijn. *(luistert)* Wacht eens, ik hoor al wat. Dat zal Henk zijn. Bij ons nogal eens voor en het hielp wel iets, dacht ik zo.

Henk: 't Is in elk geval te proberen. Zo is het ook niks. Annie, waar kan ik een lapje en de azijn vinden.

Annie: *(gaat het halen)* Als ik alles eerst moet uitleggen kan ik het vlugger zelf doen.

Roelie: *(bekijkt de buil nog eens)* Is dat alles? Zo'n miezerig bultje?

Henk: 't Kan wel zo zijn, maar 't doet verrekke zeer.

Roelie: En zo gaat dat nu. Straks hadden jullie nog babbels en wou je ons wijsmaken dat jullie het zonder ons best zouden kunnen stellen en na zo'n armzalige wespensteek moeten wij er al aan te pas komen! Weet je wat jullie zijn? Kleinzielige en kleinzerige stakkers!

Annie: *(is onderwijl begonnen met de bult te betten)* Hoe voel je je nu?

Henk: Ik moet zeggen, het voelt prettig aan.

Roelie: Wat heb ik zoëven gezegd? Kleinzerig en helemaal op ons aangewezen.

Klaas: Dat zal het zijn. Maar hoe het mag wezen, Henk is over een uurtje weer buil-loos.

Roelie: *(tegen Henk)* Je had er een gulden voor over gehad, als je had kunnen zien hoe schaapachtig jij je liet vertroetelen door je vrouw!

Annie: Wie weet, misschien moeten wij de mannen meer over de bol aaien! Dan heb je geen kind aan ze!

Henk: Je kletst goed, maar als er nu eens een infectie bijgekomen was?

Annie: Ook dat nog! Het is wel goed, ik zal me op het ergste voorbereiden en de polissen alvast opzoeken. Maar voorlopig is er voor ons hier nu de lol wel af. Roelie, ga je even mee naar boven? Ik heb een lapje gekocht voor een nieuwe jurk. Ik ben benieuwd hoe jij de kleur zult vinden. *(Roelie gaat mee)*

Roelie: *(bij de deur)* Schatten, zullen jullie niet te dicht bij de buitendeur

komen? Er mocht nog eens een wespje ronddarren! *(beiden af)*

Vierde toneel (Klaas, Henk)

Klaas: Zo, opgeruimd staat netjes. We hebben nog net even tijd voor een babbeltje.

Henk: Nog een paar uur en we zullen de bloemetjes eens goed buiten gaan zetten! Men zegt wel eens dat er voor een onbestorven weduwnaar in Amsterdam nog wel iets te beleven valt.

Klaas: Zeg, hoe sta jij er financieel voor?

Henk: Niet zo gek! Weet je, mijn vrouw is nogal bijdehand en zou graag nauwkeurig willen weten hoeveel geld ik meeneem. Ik heb daar natuurlijk rekening mee gehouden en heb daarom de laatste weken telkens wat verstoppt in 't schuurtje! Voor we weggaan pak ik dat nog even!

Klaas: Ik hoor het al, jij bent al even pienter als ik!

Henk: Ja, dat hebben wij nu wel heel aardig bedacht, maar zo eenvoudig is het nu ook weer niet. Ik weet niet hoe dat bij jou gegaan is, maar mijn vrouw heeft persoonlijk de koffer ingepakt en dat heeft ze gedaan met een grondigheid die de douane haar niet zou hebben verbeterd! Daar kon ik dus niks verstoppen of geintjes uithalen. Nu heb ik daar uiteraard wel op gerekend en mijn geld heb opgeborgen in mijn oude knikkerzakje van de lagere school en dat zakje hangt nu veilig op mijn blote lijf.

Klaas: En je weet zeker dat zij dat kunstje niet doorheeft?

Henk: Ben je mal! Niks hoor, geen vuiltje aan de lucht! En hoe staat het met jou?

Klaas: Och, mijn vrouw denkt nooit aan zulke dingen. Dat is er nog eentje van de oude stempel. Ja, ze kan goed overweg met haar mond, maar controleren? Nee, dat zal ze niet doen, dat tref ik dus nogal.

Henk: Maar toch moet jij je geld niet zomaar in je Portemonnaie of je portefeuille stoppen. We zijn straks niet in Oostdorp! In Amsterdam ruiken ze gewoon als je veel geld op zak hebt en voor je 't weet zit het bij een verkeerde in de zak!

Klaas: Goed, wij zijn geen Amsterdammers, maar voor "boertjes van buten" hoeven wij toch ook weer niet door te gaan. Tijdens de vergadering zijn wij de serieuze mannen van het platteland, maar om elf uur is de bespreking wel afgelopen en dan gaan we nog eens een deur open trappen! *(er wordt gebeld, Henk gaat open doen en komt*

terug met de vriendin van Annie)

Vijfde toneel
(Klaas, Henk, Tine)

Tine: Zo, tobbers, ik kom jullie nog wat succes toewensen. 't Is wat, zomaar een paar dagen naar Amsterdam! Maar, waar is Annie? Heeft ze de benen al genomen omdat jullie de hort op gaan?

Henk: Ze is even met Roelie naar boven, om de stof voor een nieuwe jurk te laten keuren. Ze heeft de bel vast wel gehoord en zal zo direct wel komen.

Klaas: Als jij eens met ons meeding, Tine? Wij kunnen best wat steun gebruiken.

Tine: Dat zal wel! Nee, steun zullen jullie van mij niet nodig hebben. Die zoek je zelf wel.

Henk: Wat wil je daar mee zeggen?

Tine: Niks natuurlijk, maar ik mag toch wel en grapje maken?

Henk: Je doet je best maar! Wij gaan naar Amsterdam en moeten de hele dag en avond luisteren naar allerlei zaken die misschien wel belangrijk, maar soms ook stom vervelend zijn. En als dan zo'n vergadering om een uur of elf is afgelopen, is het dan zo erg als wij met een paar vrienden nog ergens een pilsje gaan drinken?

Tine: O, nee, hoor. Dat kan ik mij best voorstellen en een paar pilsjes heb je dan wel verdiend. Maar je moet toch echt niet denken dat die dingen bij vrouwen anders liggen. Hebben jullie je wel eens afgevraagd wat jullie vrouwen wel eens zouden kunnen bedenken als hun mannen op stap zijn?

Klaas: Zo zijn onze vrouwen niet! Die hebben daar helemaal geen behoefte aan!

Tine: Nou, maar dat is lief van ze?

Henk: Annie heeft stof gekocht voor een nieuwe jurk en daar zal ze deze dagen werk genoeg aan hebben om die af te krijgen.

Tine: Natuurlijk, dat zou kunnen. Maar heus, vrouwen zijn ook maar mensen! Ik zou me heel goed kunnen voorstellen dat een vrouw ook eens de stad in wil gaan of naar de bioscoop, als haar man niet thuis is.

Klaas: Onze vrouwen zullen daar geen moment aan denken.

Tine: Je weet het maar nooit. Kijk, als ik nu in hun schoenen zou staan dan zou ik allereerst eens naar de kapper gaan. Dan zou ik een vlot japonnetje aantrekken, de straat opgaan en eens kijken of er nog iemand omkijkt!

Klaas: *(denkt even na over wat zij zei, maar dan zegt hij)* Roelie hoeft alvast niet meer naar de kapper, want daar is ze gisteren al geweest. Dat scheelt dan al weer in de tijd.

Henk: Laat maar kletsen, Klaas. Zij weet niet beter. Zij is alleen maar jaloers dat zij thuis moet blijven, terwijl wij op cursus zijn.

Zesde toneel **(Klaas, Henk, Tine, Annie, Roelie)**

(de beide vrouwen komen terug van boven, ze hebben het stukje van het laatste gesprek nog kunnen horen. Wederzijds gegroet)

Annie: Je bent net te laat, Tine. Ik heb Roelie juist mijn nieuwe japonstof laten zien, maar och, jij komt hier nog vaak genoeg. Wat zei Henk? Dat jij jaloers op hun snoepreisje bent?

Tine: Och, ik heb, ze een beetje geplaagd! En die stof zie ik nog wel eens. Ik kom wel een keer langs, *(spottend)* als jullie thuis zijn natuurlijk!

Klaas: Tine dacht dat jullie van deze mooie gelegenheid gebruik zouden maken om ook eens naar de stad te gaan.

Roelie: Dat zou best eens kunnen. Als je voor ons dan maar genoeg geld achterlaat!

Annie: Jullie kunnen gerust zijn. Ik heb werk genoeg om de jurk klaar te krijgen. Nee, wij zullen als liefhebbende echtgenotes op de mannen wachten en geen deur uitgaan. Nou ja, ik moet nog wel even naar de kapper. *(de mannen kijken elkaar dan toch wat onrustig aan, zo op de manier van, zie je nu wel!)*

Henk: Heb je dan afgesproken?

Annie: Ja, natuurlijk, vorige week al.

Henk: Had je daarmee niet even kunnen wachten? Ik ben nu toch niet thuis en zie d'r niks van.

Tine: O, dus je dacht dat een vrouw alleen maar naar de kapper gaat om de man te behagen! Nou, vergeet dat maar!

Annie: Zullen wij er maar geen andere plaat opzetten? Hoe is het, hebben jullie nog tijd voor een kopje koffie?

Klaas: Ik heb er wel zin in, ja! 't Kan nog net voordat de bus komt. *(Annie schenkt in)*

Tine: Op jullie succes bij de cursus zullen we maar zeggen. Mannen, denk je er wel aan, om wat moois voor de vrouw mee te nemen? Vrouwen zijn altijd heel gevoelig voor dat soort dingen. En krijg ik dan ook wat?

Henk: Jij hebt niets verdiend door die malle insinuaties!

Klaas: Och, we zouden misschien een hangslot voor haar mond kunnen meenemen! *(gegrinnik)*

Tine: Wat een praatjes!

Henk: Je hoeft ons heus niets voor te zeggen, Tine. Wij kunnen zelf ook nog wel wat bedenken.

Roelie: O, maar natuurlijk! En zul je wel oppassen dat je niet in de buitenlucht loopt, want ook in Amsterdam fladdert nog wel eens een een verdwaalde wesp rond.

Annie: *(gaat daar niet op in)* Henk is door een wesp gestoken.

Tine: Nu je 't zegt, ja! Ik dacht al wat heeft hij daar nu voor gezwel op zijn voorhoofd! *(bekijkt de buil)* 't Lijkt mij niet verontrustend en ik denk wel dat hij 't zal overleven.

Henk: Nogal de moeite waard!

Roelie: Ik heb straks wel iets anders gehoord.

Annie: Och, je kent de mannen toch? Graag een beetje stoer doen, dat is alles.

Klaas: Het wordt zo zachtjesaan onze tijd, Henk! *(hij staat op en de rest doet hetzelfde)* zit alles in de koffer?

Henk: Ja, hoor!

Annie: Alles ja, behalve een pyama, want die had hij niet nodig, zei hij.

Klaas: Die heb ik ook niet bij mij.

Tine: Och, als 't moet kun je er misschien altijd nog wel een lenen.

Klaas: Een goed idee, Henk. Dat zullen we onthouden!

Annie: Ga nu maar. Hoe is het, moeten we jullie nog uitwuiven?

Henk: Doe me een lol! We zitten niet meer op de kleuterschool!

Klaas: Nou, dan gaan we maar. Zullen jullie goed oppassen. Eh geen snoepjes aannemen van vreemde mannen?

Annie: Passen jullie maar op jezelf. Nou, veel succes dan maar! *(Henk en Annie omhelzen elkaar losjes en nemen afscheid met een zoen)*

Roelie: Ik loop wel even mee, want je moet de koffer nog hebben. *(Roelie, Henk en Klaas af)*

Zevende toneel (Annie, Tine)

(Annie en Tine kijken de mannen na door het raam)

Tine: Zo, dat was dat! Rust in de tent!

Annie: Och, Tine, zo erg is het ook weer niet. Wij plagen de mannen wel eens een klein beetje, maar dat betekent niet dat we blij zijn als ze de deur uit zijn. Jij weet dat niet zo goed, want jij bent nooit getrouwd geweest. Geloof maar rustig dat ik. Henk niet zou willen missen en bij Roelie en Klaas liggen de kaarten net zo. En die praatjes? Och, daar wen je gauw aan. Op dat punt zijn wij allemaal gelijk. Vooral de mannen. Zo is het altijd geweest en zo zal 't wel blijven ook. Ik heb, jaren geleden, eens een goeie vriend gehad. Ik mag wel zeggen een heel erg goeie vriend. Hij studeerde voor veearts, zag er heel goed uit en wij konden het heel goed samen vinden. Eerlijk gezegd dacht ik toen dat hij de ware Jozef was en dat we vrij gauw op het stadhuis zouden aankloppen. Ik geloofde zijn praatjes volkomen. En nog kan ik niet begrijpen waarom hij zo maar ineens verdween. Hij heeft mij niets gezegd schreef ook nooit eens. Er werd gezegd dat hij naar het buitenland was gegaan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto